Lietas Nr. C33521712
Lietas arhīva Nr. C-0780-14/12

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rīgā 2014.gada 12.jūnijā

Rīgas rajona tiesa šādā sastāvā:

tiesnese O.Blūmfelde,

ar sekretāri G.Iubuli,

piedaloties prasītājas pilnvarotajam pārstāvim zvērinātam advokātam Raivo Sjademe, atbildētājai un trešās personas SIA "VAIU" pārstāvei /pers.A/, un atbildētājas pilnvarotajam pārstāvim /pers. B/,

atklātā tiesas sēdē 2014.gada 29.maijā izskatīja civillietu Dzīvokļu īpašnieku kooperatīvās sabiedrības "Bāka 2" maza apmēra prasībā pret /pers. A/ par naudas piedziņu un /pers. A/ pretprasībā par dzīvojamās mājas pārvaldīšanas un apsaimniekošanas līguma atzīšanu par spēkā neesošu un zaudējumu piedziņu.

Aprakstošā daļa

2012.gada 13.novembrī Dzīvokļu īpašnieku kooperatīvās sabiedrība "Bāka 2" (turpmāk arī – DzĪKS "Bāka 2", prasītāja) Rīgas rajona tiesā cēla prasību pret /pers. A/ (turpmāk arī - atbildētāja) par naudas piedziņu.

Prasības pieteikumā norādīts, ka atbildētājai pieder neapdzīvojamā telpa. Šīs neapdzīvojamās telpas kopīpašumā esošo daļu pārvalda un apsaimnieko prasītāja. Atbildētāja nav pilnībā norēķinājusies ar prasītāju par pārvaldīšanas izdevumiem un saņemtajiem pakalpojumiem. Norādīts, ka atbildētājai katru mēnesi tiek izrakstīts rēķins, kurā tiek norādīts gan tekošais maksājums, gan arī parāds par iepriekšējo periodu. Līdz ar to atbildētāja tiek regulāri brīdināta par parāda lielumu.

Pamatojoties uz Likuma "Par dzīvokļa īpašuma" 8., 12., 34.pantu, Dzīvokļu īpašuma likuma 10.panta 2., 3.punktu, 13.pantu, Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma 10.panta trešo daļu, Civilprocesa likuma 195.pantu, Civillikuma 3., 1402., 1765.pantu, lūdz tiesu piedzīt no atbildētājas par labu prasītājai parādu par pārvaldīšanu un sniegtajiem pakalpojumiem par laika periodu no 2009.gada 1.marta līdz 2012.gada 31.oktobrim Ls 529,55 apmērā, līgumsodu Ls 434,49, valsts nodevu Ls 144,61, ar lietas vešanu saistītos izdevumus Ls 3,30, kā arī lūdz noteikt prasītājai tiesības līdz sprieduma izpildei no atbildētājas saņemt likumiskos procentus no visas piedzītās summas.

Ar Rīgas rajona tiesas tiesneses 2012.gada 15.novembra lēmumu ierosināta civillieta Nr.C33521712.

2012.gada 27.decembrī tiesā saņemti rakstveida paskaidrojumi, kuros norādīts, ka atbildētāja prasību neatzīst.

Norādīts, ka prasītāja nav pievienojusi prasības pieteikumam statūtu aktuālo redakciju, no kuras izrietētu prasītājas tiesības pārvaldīt māju, kurā atrodas atbildētājai piederošā neapdzīvojamā telpa. Norādīts, ka atbildētāja neatzīst līgumsoda piedziņu, jo pušu starpā nav noslēgts dzīvojamās mājas pārvaldīšanas un apsaimniekošanas līgums, kā arī prasības pieteikumā nav atspoguļots līgumsoda apmērs un tā aprēķināšanas kārtība.

Norādīts, ka neapdzīvojamā telpā nav sildelementu, kas saistīti ar mājas kopējo siltumsistēmu. Telpā uzstādīti eklektiskie sildelementi un atbildētāja regulāri norēķinājās ar elektroenerģijas piegādātāju. Prasītāja šādus pakalpojumus nav sniegusi, līdz ar to prasītājai nav tiesību prasīt samaksu par apkuri un individuālajiem siltuma mezgliem. Norādīts, ka tāpat prasītāja neesot iesniegusi pierādījumus attiecībā par veiktajiem remontdarbiem un to nepieciešamību.

Normatīvie akti, kas, kas pamato iebildumus – Civillikuma 1., 1716., 1792.pants, Civilprocesa likuma 93.panta pirmā daļas, 129.panta trešā daļa.

2013.gada 14.martā tiesā saņemti prasības pieteikuma grozījumi, kuros norādīts, ka prasītāja apsaimnieko māju /adrese/,

pamatojoties uz dzīvojamās mājas pārvaldīšanas un apsaimniekošanas līgumu, kas noslēgts 2008.gada 24.aprīlī (turpmāk arī – Līgums). Norādīts, ka līgumsoda aprēķināšanu paredz Līguma 3.4.punkts. Minēto Līgumu ir parakstījusi arī atbildētāja.

Norādīts, ka saskaņā ar Telpu grupas Tehniskās inventarizācijas lietu nedzīvojamā telpa (frizētava) telpu grupas labiekārtojuma 9.1.punktā norādīta – centrālā apkure. Uz vairākkārtīgiem lūgumiem prasītājas tehniskajai daļai iesniegt apkures sistēmas projektu, tas nav izdarīts. Veicot vairākkārtīgu telpu apsekošanu, pēdējais akts sastādīts 2012.gada 7.februārī, noskaidrots, ka telpā esošie radiatori un stāvvadi ir pieslēgti kopējai apkures sistēmai.

Pamatojoties uz Likuma "Par dzīvokļa īpašuma" 8., 12., 34.pantu, Dzīvokļu īpašuma likuma 10.panta 2., 3.punktu, 13.pantu, Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma 10.panta trešo daļu, Civilprocesa likuma 195., 36.panta otro daļu, Civillikuma 3., 1402., 1765.pantu, lūdz tiesu piedzīt no atbildētājas par labu prasītājai parādu par pārvaldīšanu un sniegtajiem pakalpojumiem par laika periodu no 2009.gada 1.marta līdz 2013.gada 28.februārim Ls 691,10 apmērā, līgumsodu Ls 515,56, valsts nodevu Ls 144,61, ar lietas vešanu saistītos izdevumus Ls 3,30, kā arī lūdz noteikt prasītājai tiesības līdz sprieduma izpildei no atbildētājas saņemt likumiskos procentus no visas piedzītās summas.

2013.gada 20.martā tiesā saņemti paskaidrojumu papildinājumi, kuros norādīts, ka atbildētāja prasību neatzīst.

Norādīts, ka atbildētāja nav parakstījusi 2008.gada 24.aprīļa Dzīvojamās mājas pārvaldīšanas un apsaimniekošanas līgumu, tātad atbildētāja neesot uzņēmusies maksāt līgumsodu. Atkārtoti norādīts, ka telpā uzstādīti eklektiskie sildelementi un atbildētāja regulāri norēķinājās ar elektroenerģijas piegādātāju. Prasītāja šādus pakalpojumus nav sniegusi, līdz ar to prasītājai nav tiesību prasīt samaksu par apkuri un individuālajiem siltuma mezgliem.

2013.gada 21.maijā tiesā saņemti prasības pieteikuma papildinājumi, kuros norādīts, ka prasības summa ir palielinājusies.

Pamatojoties uz Civillikuma 1402., 1765.pantu, Likuma "Par dzīvokļa īpašuma" 8.panta pirmo daļu, 12.panta pirmo, otro, ceturto, piekto daļu, 34.panta pirmo un otro daļu, Dzīvokļu īpašuma likuma 10.panta 2., 3.punktu, 13.panta pirmo un otro daļu, Civilprocesa likuma 41., 195.pantu, lūdz tiesu piedzīt no atbildētājas par labu prasītājai parādu par pārvaldīšanu un sniegtajiem pakalpojumiem par laika periodu no 2009.gada 1.marta līdz 2013.gada 31.aprīlim Ls 742,82 apmērā, līgumsodu Ls 561,27, valsts nodevu Ls 144,61, ar lietas vešanu saistītos izdevumus Ls 3,30, kā arī lūdz noteikt prasītājai tiesības līdz sprieduma izpildei no atbildētājas saņemt likumiskos procentus no galvenā parāda un tiesāšanās izdevumiem.

2013.gada 21.augustā /pers. A/ pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesā cēla prasību pret DzĪKS "Bāka 2" par apsaimniekošanas līguma atzīšanu par spēkā neesošu (turpmāk arī – pretprasība).

Prasības pieteikumā norādīts, ka 2002.gada 1.novembrī atbildētāja kļuva par neapdzīvojamas telpas Nr./adrese/ (turpmāk arī - dzīvojamā māja) īpašnieci.

Norādīts, ka līdz 2009.gadam dzīvojamo māju apsaimniekoja Rīgas pašvaldības SIA "Purvciema nami" un tajā izstādītajos rēķinos nebija iekļauta maksa par siltumu, jo apsaimniekotājs nevarēja izpildīt siltuma nodrošināšanai izvirzītās tehniskās prasības.

No 2009.gada februāra atbildētāja saņem prasītājas ikmēneša rēķinus, kuros sākotnēji arī nebija iekļauta, bet vēlāk parādījās, samaksa par siltumu un citas nepamatotas pozīcijas (piemēram līgumsods).

Atbildētāja atsaucas uz Civillikuma 1403.pantu, 1404.pantu, 1440.pantu, 1459.pantu.

Norādīts, ka prasītāja nav vienojusies ar atbildētāju par 2008.gada 24.aprīļa Dzīvojamās mājas pārvaldīšanas un apsaimniekošanas līgumu. Atbildētāja uzskata, ka Līgums ir viltots, sagatavots un noslēgts, neievērojot virkni ar normatīvo aktu prasībām, kā arī Civillikuma 1459.pantu, tādējādi nevar būt spēkā. Līguma spēkā neesamību pierada arī fakts, ka "noslēgts" tas bija 2008.gada aprīlī, bet rēķinus nezināmo iemeslu dēļ prasītāja sāka piestādīt tikai 2009.gada februārī.

2012.gadā prasītāja vērsās pie iepriekšēja apsaimniekotāja ar lūgumu sniegt informāciju un 2012.gada 1.augustā saņēma atbildi (ar norādi, ka tikai 2009.gada 14.maijā māja ar nodošanas - pieņemšanas aktu nodota atbildētajai.

Atbildētāja atsaucas uz Latvijas Republikas 28.09.1995. likumā (zaudējis spēku ar 01.01.2011.) "Par dzīvokļa īpašumu" 8.pantu 27.^{1}panta pirmo daļu.

Norādīts, ka pieteikumam tiek pievienots atsevišķi 2009.gada 1.februārī(līdz mājas pārņemšanai) noslēgtais Apsaimniekošanas līgums starp prasītāju un dzīvokļa Nr./numurs/, Rīgā. /adrese/, īpašnieci /pers. F/. /pers. F/ parakstīja arī apliecinājumu par to, ka nekad neparakstīja un nevienojās ar prasītāju par Dzīvojamās mājas pārvaldīšanas un apsaimniekošanas līguma noslēgšanu un tai nav zināms pie kādiem apstākļiem tam pievienots tās paraksts. Šis fakts papildus pierāda, ka Līgums nav un nekad nebija spēkā, jo pretējā gadījumā prasītājai, ņemot vērā dzīvojamas mājas kopīpašnieku vienlīdzību, nebūtu nepieciešams slēgt atsevišķu līgumu ar kādu no dzīvokļu īpašniekiem, bet pilnīgi otrādi jāpievieno to pie jau noslēgta Līguma. Turklāt, aprunājoties ar citiem mājas kopīpašniekiem, atbildētāja noskaidroja, ka neviens no tiem arī nav parakstījis Līgumu.

Atbildētāja atsaucas uz 1998.gada 5.februāra likuma "Kooperatīvo sabiedrību likums" 6.pantu.

Norādīts, ka 2013.gada 1.augustāpatvaļīgi atslēdza atbildētājai aukstā un karstā ūdens padevi. Minēto faktu fiksēšanai tika

izsaukta policija, kas šobrīd izskata iespēju saukt atbildētāju pie administratīvas atbildības, saskaņā ar 07.12.1984. likuma "Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodekss" 150.^{2} un 150.^{3}pantu. Atbildētājai pieder neapdzīvojama telpa, kurā iekārtota frizētava, kas ir atbildētājas iztikas avots. Pilnīgi saprotami, ka frizētavas pakalpojumi nav iespējami bez ūdens piegādes.

Atbildētāja atsaucas uz Civillikuma 1036.pantu, 1779.pantu, 1786.pantu.

Pamatojoties uz likuma "Par dzīvokļa īpašumu" 8.pantu, "Dzīvokļa īpašuma likuma" 8., 9.pantu, likuma "Kooperatīvo sabiedrību likums" 6.pantu, Civillikuma 1036., 1403..1440., 1459., 1511., 1779., 1786.pantu, Civilprocesa likuma 26., 41., 93., 127., 129.panta trešo daļu, lūdz tiesu atzīt 2008.gada 28.aprīļa Dzīvojamās mājas pārvaldīšanas un apsaimniekošanas līgumu par spēkā neesošu no noslēgšanas brīža; piedzīt no prasītājas par labu atbildētājai samaksāto valsts nodevu Ls 50, ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus Ls 3,30.

Ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas tiesneses 2013.gada 26.augusta lēmumu ierosināta civillieta Nr.C30592413.

2013.gada 3.septembrī tiesā saņemti prasības pieteikuma papildinājumi, kuros norādīts, ka prasības summa ir palielinājusies.

Pamatojoties uz Civillikuma 1402., 1765.pantu, Likuma "Par dzīvokļa īpašuma" 8.panta pirmo daļu, 12.panta pirmo, otro, ceturto, piekto daļu, 34.panta pirmo un otro daļu, Dzīvokļu īpašuma likuma 10.panta 2., 3.punktu, 13.panta pirmo un otro daļu, Civilprocesa likuma 41., 195.pantu, lūdz tiesu piedzīt no atbildētājas par labu prasītājai parādu par pārvaldīšanu un sniegtajiem pakalpojumiem par laika periodu no 2009.gada 1.marta līdz 2013.gada 31.augustam Ls 813,66 apmērā, līgumsodu Ls 670,15, valsts nodevu Ls 144,61, ar lietas vešanu saistītos izdevumus Ls 3,30, kā arī lūdz noteikt prasītājai tiesības līdz sprieduma izpildei no atbildētājas saņemt likumiskos procentus no galvenā parāda un tiesāšanās izdevumiem.

2013.gada 26.septembrī tiesā saņemti prasītājas rakstveida paskaidrojumi uz atbildētājas pretprasību, kurā norādīts, ka prasītāja pretprasību neatzīst.

Norādīts, ka pēc dzīvojamās mājas iedzīvotāju iniciatīvas 2008.gada 24.aprīlī dzīvojamās mājas dzīvokļu īpašnieki sasauca dzīvokļu īpašnieku kopsapulci, uz kuru rakstiski tika uzaicināts ikviens dzīvokļa īpašnieks. Tiem dzīvokļu īpašniekiem, kuri nesaņēma šo uzaicinājumu personīgi, tas 2008.gada 15.aprīlī tika izsūtīts pa pastu ierakstītā sūtījuma veidā. Minēto uzaicinājumu atbildētāja ir saņēmusi.

Norādīts, ka 2008.gada 24.aprīļa Dzīvojamās mājas dzīvokļu īpašnieku kopsapulces norise tika fiksēta protokolā. Minētajā sapulcē Dzīvojamās mājas dzīvokļu īpašnieki pieņēma lēmumu pārņemt pārvaldīšanā Dzīvojamo māju, tai funkcionāli nepieciešamo zemes gabalu, kā arī Dzīvojamās mājas neprivatizēto daļu, un pilnvarot prasītāju pārņemt Dzīvojamās mājas, tai funkcionāli nepieciešamā zemes gabala, kā arī Dzīvojamās mājas neprivatizētās daļas pārvaldīšanas tiesības. Par minēto lēmumu nobalsojuši 43 dzīvokļu īpašnieki no visiem dzīvokļu īpašniekiem, kuru kopējais skaits ir 72. Šis lēmums ir spēkā esošs, jo ir tikusi pārstāvēta lielākā daļa no Dzīvojamās mājas dzīvokļu īpašniekiem. Atbildētāja 2008.gada 24.aprīļa dzīvokļu īpašnieku kopsapulcē piedalījusies, pieņēmusi tajā lēmumus un apliecinājusi savu gribu ar parakstu uz Dzīvojamās mājas dzīvokļu īpašnieku kopsapulces protokola. Vienlaicīgi tika izskatīts, no Dzīvojamās mājas dzīvokļu īpašnieku puses akceptēts un parakstīts, Dzīvojamās mājas pārvaldīšanas un apsaimniekošanas līgums, ar kuru prasītājai tika nodota pārvaldīšanai un apsaimniekošanai Dzīvojamās mājas kopīpašuma domājamā daļa, kā arī mājai piesaistītais zemes gabals.

Norādīts, ka Līguma atzīšana par spēkā neesošu, balstoties uz faktu, ka Līgums noslēgts 2008.gada 24.aprīlī, bet Dzīvojamā māja prasītājai nodota tikai 2009.gada 1.februārī nav pamatota, jo 2008.gada 10.jūnijā prasītāja Rīgas domes īpašuma departamentam iesniedza vēstuli Nr.08/97 par mājas pārņemšanu. Tikai 2008.gada 25.augustā ar Rīgas domes priekšsēdētāja rīkojumu Nr.510-r „Par nekustamā īpašumā /adrese/, nodošanu pārvaldīšanā DzīKS „Bāka-2"" Dzīvojamā māja tika nodota pārvaldīšanā prasītājai un tika noteikts, ka visi nepieciešamie dokumenti Dzīvojamās mājas iepriekšējam apsaimniekotājam prasītājai jānodod desmit dienu laikā. 2008.gada 14.janvārī tika parakstīts akts par Dzīvojamās mājas nodošanu pārvaldīšanā prasītājai. Faktiskā Dzīvojamās mājas nodošana, saskaņā ar minēto aktu notika 2009.gada 1.februārī.

Norādīts, ka 2008.gada 16.jūnijā norisinājās prasītājas biedru kopsapulce. Saskaņā ar minētajā kopsapulcē sastādītā protokola piekto punktu, redzams, ka ar 89 balsīm „Par" ir nolemts paplašināt DzīKS ,,Bāka-2", pievienojot tai dzīvojamo māju /adrese/.

Patiesībai neatbilst arī prasības pieteikumā uzsvērtais, ka Prasītāja nekad nav vienojusies ar Prasītāju, atsaucas uz Civillikuma 1434.pantu.

Norādīts, ka atbildētāja regulāri veikusi prasītājas izstādīto rēķinu apmaksu. Minētos faktus pierāda prasītājas izstādītie rēķini un maksājumu uzdevumi, par šo rēķinu apmaksu no atbildētājas puses.

Tāpat esot nepatiess apgalvojums, ka Dzīvojamās mājas 41.dzīvokļa īpašniece /pers. F/ nekad nav parakstījusi Līgumu, jo viņas paraksts un tā atšifrējums ir skaidri salasāms minētā Līguma parakstu daļā, tāpat kā 2008.gada 24.aprīļa dzīvokļu īpašnieku kopsapulces protokolā.

Ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2013.gada 28.oktobra lēmumu nolemts apvienot vienā tiesvedībā civillietu Nr.C30592413, lietvedības Nr.C5924-13/12 /pers. A/, personas kods /personas kods/, prasībā pret Dzīvokļu īpašnieku kooperatīvo sabiedrību ''Bāka-2'', reģistrācijas Nr.40003095412, par līguma atzīšanu par spēkā neesošu un Rīgas rajona tiesas tiesvedībā esošo

civillietu Nr.C33521712, lietvedības Nr.C2548-13/8 Dzīvokļu īpašnieku kooperatīvās sabiedrības ''Bāka-2'' maza apmēra prasībā pret /pers. A/ par pārvaldīšanas izdevumu, pakalpojumu parāda un līgumsoda piedziņu, piešķirot apvienotajai civillietai Nr.C33521712, lietvedības Nr. C2548-13/8.2014.gada 23.janvārī tiesā saņemti prasības pieteikuma papildinājumi, kuros norādīts, ka prasības summa ir palielinājusies.

Pamatojoties uz Civillikuma 1402., 1765.pantu, Likuma "Par dzīvokļa īpašuma" 8.panta pirmo daļu, 12.panta pirmo, otro, ceturto, piekto daļu, 34.panta pirmo un otro daļu, Dzīvokļu īpašuma likuma 10.panta 2., 3.punktu, 13.panta pirmo un otro daļu, Civilprocesa likuma 41., 195.pantu, lūdz tiesu piedzīt no atbildētājas par labu prasītājai parādu par pārvaldīšanu un sniegtajiem pakalpojumiem par laika periodu no 2009.gada 1.marta līdz 2013.gada 31.decembrim *euro* 1 241,10 apmērā, līgumsodu *euro* 1 127,73, visus tiesāšanās izdevumus, kā arī lūdz noteikt prasītājai tiesības līdz sprieduma izpildei no atbildētājas saņemt likumiskos procentus no galvenā parāda un tiesāšanās izdevumiem.

2014.gada 5.februārī tiesā saņemti pretprasības papildinājumi, kuros norādīts atbildētājai pieder neapdzīvojama telpa, kurā iekārtota frizētava, kas ir atbildētājas iztikas avots. Atbildētājai tika atslēgta aukstā un karstā ūdens padeve. Pilnīgi saprotams, ka frizētavas pakalpojumi nav iespējami bez ūdens piegādes. Ar šādu prettiesisko darbību prasītāja nodarījusi un turpina nodarīt atbildētājai zaudējumus un tai ir tiesības prasīt tos atlīdzināt. No 2013.gada 1.augusta visus ar tas darbību saistītos maksājumus veic atbildētāja no saviem līdzekļiem, jo sabiedrības darbība ir apturēta.

Atbildētāja atsaucas uz Civillikuma 1036.pantu, 1779.pantu, 1786.pantu, 1792.pantu.

Sakarā ar prasītājas prettiesisko darbību, atbildētajai radās un turpina rasties zaudējumi, kas apvienoti Zaudējumu aprēķinā par periodu no 01.08.2013.g līdz 31.01.2014.g. un apstiprināti ar pakalpojumu sniedzēju izstādītiem rēķiniem un attiecīgiem maksājumu dokumentiem.

Pamatojoties uz iepriekšminēto, saskaņā ar likuma "Dzīvokļa īpašuma likuma" 8., 9.pantu, likuma "Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likums" 6.pantu, likuma "Kooperatīvo sabiedrību likums" 6.pantu, Civillikuma 1036., 1403., 1440., 1459., 1511., 1786., 1792.pantu, Civilprocesa likuma 26., 41., 93., 127.pantu, 129.panta trešo daļu, atbildētāja lūdz tiesu atzīt 2008.gada 28.aprīļa Dzīvojamās mājas pārvaldīšanas un apsaimniekošanas līgumu par spēkā neesošu no noslēgšanas brīža; piedzīt no prasītājas par labu atbildētājai atrauto (nesaņemto) peļņu *euro* 5868,32, samaksu par apsardzes pakalpojumiem *euro* 111, samaksu par apsaimniekošanas un komunāliem pakalpojumiem *euro* 626,59, samaksu par telefonsakaru pakalpojumiem *euro* 11, samaksu par elektroenerģiju *euro* 18,84, nekustamā īpašuma nodokli *euro* 47,88, samaksu par transportlīdzekļa līzingu (nomu) *euro* 1569,61, samaksāto valsts nodevu *euro* 626,92, ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus *euro* 4,70, kopā *euro* 8885,14; atzīt atbildētajai tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt likumiskos procentus 6% (sešus procentus) gadā no nenomaksātās parāda (zaudējumu) summas.

2014.gada 13.maijā tiesā saņemti prasītājas rakstveida paskaidrojumi uz pretprasības pieteikuma papildinājumiem, kuros norādīts, ka no pretprasības pieteikuma papildinājumiem neesot saprotama kā atbildētājas norādītā atrautā (nesaņemtā) peļņa *euro* 5 868,32 apmērā ir aprēķināta, turklāt tā neesot pamatota ar pierādījumiem. Prasītāja uzsver, ka atbildētāja ir /pers. A/, bet atrauto peļņu atbildētāja aprēķinājusi kā SIA "VAIU", kas nav šīs lietas dalībniece. Tādējādi secināms, ka prasītājai nav jāatlīdzina trešo personu negūtā peļņa.

2014.gada 13.maijā tiesā saņemti prasības pieteikuma papildinājumi, kuros norādīts, ka prasības summa ir palielinājusies.

Pamatojoties uz Civillikuma 1402., 1765.pantu, Likuma "Par dzīvokļa īpašuma" 8.panta pirmo daļu, 12.panta pirmo, otro, ceturto, piekto daļu, 34.panta pirmo un otro daļu, Dzīvokļu īpašuma likuma 10.panta 2., 3.punktu, 13.panta pirmo un otro daļu, Civilprocesa likuma 41., 195.pantu, lūdz tiesu piedzīt no atbildētājas par labu prasītājai parādu par pārvaldīšanu un sniegtajiem pakalpojumiem par laika periodu no 2009.gada 1.marta līdz 2014.gada 30.aprīlim *euro* 1 363,96 apmērā, līgumsodu *euro* 1 127,73, visus tiesāšanās izdevumus, kā arī lūdz noteikt prasītājai tiesības līdz sprieduma izpildei no atbildētājas saņemt likumiskos procentus no galvenā parāda un tiesāšanās izdevumiem.

2014.gada 16.maijā tiesā saņemti pretprasības papildinājumi, kuros pamatojoties uz iepriekšminēto, saskaņā ar likuma "Dzīvokļa īpašuma likuma" 8., 9.pantu, likuma "Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likums" 6.pantu, likuma "Kooperatīvo sabiedrību likums" 6.pantu, Civillikuma 1036., 1403., 1440., 1459., 1511., 1786., 1792.pantu, Civilprocesa likuma 26., 41., 93., 127.pantu, 129.panta trešo daļu, atbildētāja lūdz tiesu atzīt 2008.gada 28.aprīļa Dzīvojamās mājas pārvaldīšanas un apsaimniekošanas līgumu par spēkā neesošu no noslēgšanas brīža; piedzīt no prasītājas par labu atbildētājai atrauto (nesaņemto) peļņu *euro* 8 802,47, samaksu par apsardzes pakalpojumiem *euro* 163,57, samaksu par apsaimniekošanas un komunāliem pakalpojumiem *euro* 953,75, samaksu par telefonsakaru pakalpojumiem *euro* 11, samaksu par elektroenerģiju *euro* 28,65, nekustamā īpašuma nodokli *euro* 94,31, samaksu par transportlīdzekļa līzingu (nomu) *euro* 2 370,58, samaksu par markīzes iegādi un uzstādīšanu *euro* 787,49, samaksāto valsts nodevu *euro* 745,04, ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus *euro* 4,70, kopā *euro* 13 174,07; atzīt atbildētajai tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt likumiskos procentus 6% (sešus procentus) gadā no nenomaksātās parāda (zaudējumu) summas.

Tiesas sēdē prasītājas pārstāvis prasību uzturēja pilnā apmērā uz prasības pieteikumā norādītajiem apstākļiem un papildinājumos norādītajā apmērā, pretprasību neatzina.

Atbildētājas pārstāvis tiesas sēdē prasību neatzina, bet pretprasību par līguma atzīšanu par spēkā neesošu un zaudējumu piedziņu uzturēja un lūdza to apmierināt.

Motīvu daļa

Noklausījusies prasītājas un atbildētājas paskaidrojumus, pārbaudījusi un novērtējusi lietas materiālus, tiesa atzīst, ka prasība ir apmierināma daļēji, bet pretprasība noraidāma.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 93.panta pirmo daļu, katrai pusei ir jāpierāda tie fakti, uz kuriem tā atsaucas kā uz savu prasījumu un iebildumu pamatojumu. Prasītājam jāpierāda sava prasība. Atbildētājam jāpierāda savu iebildumu pamatotība.

Civilprocesa likuma 97.panta pirmā daļa paredz, ka tiesa novērtē pierādījumus pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota uz tiesas sēdē vispusīgi, pilnīgi un objektīvi pārbaudītiem pierādījumiem, vadoties no tiesiskās apziņas, kas balstīta uz loģikas likumiem, zinātnes atziņām un dzīvē gūtiem novērojumiem.

Lietā nav strīda, ka atbildētāja ir nekustamā īpašuma – neapdzīvojamās telpas Nr./numurs/ un 3000/418539 kopīpašuma domājamo daļu no zemes un daudzdzīvokļu mājas /adrese/, kadastra Nr./numurs/, ierakstīts Rīgas pilsētas zemesgrāmatas nodalījumā Nr./numurs/, īpašniece (lietas 10.-11.lapa).

Persona, nostiprinot zemesgrāmatā īpašuma tiesību, uzņemas pienākumu piedalīties dzīvokļa maksājumu segšanā.

Lietā pastāv strīds par to, vai 2008.gada 24.aprīļa dzīvojamās mājas pārvaldīšanas un apsaimniekošanas līgumu parakstīja puses, kā arī par to, vai prasītāja ir tiesīga sniegt atbildētājai mājas pārvaldnieka pakalpojumus.

Ar lietas materiāliem pierādīts, ka prasītāja apsaimnieko māju /adrese/, pamatojoties uz dzīvojamās mājas pārvaldīšanas un apsaimniekošanas līgumu, kas noslēgts 2008.gada 24.aprīlī.

Tāpat no lietas materiāliem izriet, ka Dzīvojamās mājas dzīvokļu īpašnieku sapulce pieņēma lēmumu pārņemt pārvaldīšanā dzīvojamo māju, tai funkcionāli nepieciešamo zemes gabalu, kā arī dzīvojamās mājas neprivatizēto daļu, un pilnvarot prasītāju pārņemt dzīvojamās mājas, tai funkcionāli nepieciešamā zemes gabala, kā arī dzīvojamās mājas neprivatizētās daļas pārvaldīšanas tiesības. Par minēto lēmumu nobalsojuši 43 dzīvokļu īpašnieki no visiem dzīvokļu īpašniekiem, kuru kopējais skaits ir 72. Šis lēmums ir spēkā esošs, jo ir tikusi pārstāvēta lielākā daļa no dzīvojamās mājas dzīvokļu īpašniekiem. Tāpat ar lietas materiāliem pierādīts, ka atbildētāja 2008.gada 24.aprīļa dzīvokļu īpašnieku kopsapulcē piedalījusies un apliecinājusi savu gribu ar parakstu uz Dzīvojamās mājas dzīvokļu īpašnieku kopsapulces protokola.

Lietā pastāv strīds par to, vai atbildētājai, kā kopīpašniecei, saskaņā ar dzīvokļu īpašnieku kopsapulcē izlemto ir pienākums veikt maksājumu par kopīpašuma uzturēšanu un apsaimniekošanu, kā arī maksājumu starpību par koplietošanas telpās izlietoto siltumenerģiju (apkure), ja atbildētājas ieskatā viņas nedzīvojamajā telpā pēc rekonstrukcijas nav ievilktas apkures caurules un pakalpojums apkures veidā īpašumā nav nodrošināts.

Saskaņā ar Civillikuma 3. pantu katra civiltiesiska attiecība apspriežama pēc likumiem, kas bijuši spēkā tad, kad šī attiecība radusies, pārgrozījusies vai izbeigusies. Neskartas paliek jau iegūtās tiesības.

Likuma „Par dzīvokļa īpašumu" 12.pants, redakcijā, kas bija spēkā no 1998.gada 17.novembra līdz 2009.gada 31.decembrim, noteica, ka dzīvokļa īpašnieks sedz nepieciešamos izdevumus, kas saistīti ar dzīvojamās mājas, tās komunikāciju un iekārtu uzturēšanu, ekspluatāciju un remontu, kā arī ar zemes gabala uzturēšanu, proporcionāli sava dzīvokļa īpašuma lielumam, tāpat arī norēķinās par saņemtajiem komunālajiem pakalpojumiem neatkarīgi no tā, vai dzīvokļa īpašnieks ir mājas kopīpašumā esošās daļas pārvaldīšanai un apsaimniekošanai izveidotās dzīvokļu īpašnieku sabiedrības dalībnieks un vai viņš ir vai nav noslēdzis attiecīgu līgumu.

Savukārt minētās normas redakcija, kas bija spēkā no 2010.gada 1.janvāra līdz 2010.gada 31.decembrim, noteica, ka dzīvokļa īpašnieks atbilstoši viņa īpašumā esošajam kopīpašuma domājamās daļas apmēram sedz uz dzīvojamās mājas dzīvokļu īpašnieku kopsapulces lēmuma pamata noteiktos izdevumus, kas nepieciešami dzīvojamās mājas obligāti veicamo pārvaldīšanas darbību nodrošināšanai, kā arī dzīvokļu īpašnieku kopsapulces noteikto atlīdzību pārvaldniekam par dzīvojamās mājas pārvaldīšanu, ja šāda atlīdzība paredzēta dzīvojamās mājas pārvaldīšanas līgumā. Tāpat dzīvokļa īpašnieks norēķinās par pakalpojumiem, kas saistīti ar dzīvokļa īpašuma lietošanu. Šajā pantā minētie pienākumi pildāmi neatkarīgi no tā, vai dzīvokļa īpašnieks ir mājas kopīpašumā esošās daļas pārvaldīšanai un apsaimniekošanai izveidotās dzīvokļu īpašnieku sabiedrības biedrs un vai ir vai nav noslēdzis attiecīgu līgumu.

Tāpat Dzīvokļa īpašuma likuma, kas stājies spēkā 2011.gada 1.janvārī, 10.pants noteic dzīvokļa īpašniekam pienākumu piedalīties dzīvojamās mājas pārvaldīšanā, segt dzīvojamās mājas pārvaldīšanas izdevumus šā likuma 13.pantā noteiktajā kārtībā, kā arī norēķināties par saņemtajiem pakalpojumiem, kas saistīti ar dzīvokļa īpašuma lietošanu (piemēram, apkure, aukstais ūdens, kanalizācija, sadzīves atkritumu izvešana).

Saskaņā ar Dzīvokļa īpašuma likuma 2.panta otro daļu dzīvokļa īpašums kā lietu kopība sastāv no atsevišķā īpašuma un attiecīgas kopīpašuma domājamās daļas. Dzīvokļa īpašuma sastāvā ietilpstošais atsevišķais īpašums un kopīpašuma domājamā daļa tiesiski nav atdalāmi. Savukārt šā likuma 4.panta pirmās daļas 1.punkts noteic, ka kopīpašumā esošajā daļā ietilpst arī dzīvojamo māju apkalpojošās inženierkomunikāciju sistēmas, iekārtas un citi ar dzīvojamās mājas ekspluatāciju saistīti funkcionāli nedalāmi elementi, kas nepieder pie atsevišķā īpašuma (tai skaitā atsevišķā īpašuma robežās esošie sildelementi, ja to funkcionālā darbība ir atkarīga no kopīpašumā esošajām inženierkomunikācijām).

Lietā nepastāv strīds, ka 2009.gada 6.aprīlī dzīvojamā mājā /adrese/, tika sastādīts daudzdzīvokļu mājas lietus ūdens kanalizācijas

sistēmas ēkas pagrabstāva tehniskās apsekošanas slēdziens (lietas 32.lapa). Apsekošanas laikā konstatēts saimnieciskās kanalizācijas pieslēgums lietus ūdens kanalizācijai. Tātad ar lietas materiāliem pierādīts, ka atbildētāja, neievērojot Latvijas būvnormatīvā LBN 221098 „Eku iekšējās ūdens un kanalizācija" noteikto, patvaļīgi bija pieslēgusies lietus ūdens novadīšanas stāvvadam. Lietā nepastāv strīds, ka prasītāja veica lietus kanalizācijas remontu un piestādīja atbildētājai rēķinu par veiktajiem darbiem (lietas 33.-36.lapa).

Tāpat lietā ir strīds par maksas par siltuma zudumiem, kas radušies kopīpašumā esošajā dzīvojamo māju apkalpojošajā inženierkomunikāciju sistēmā, iekļaušanu rēķinos.

Tiesas ieskatā, maksa par siltuma zudumiem nav uzskatāma par prasītājam sniegtu individuālu pakalpojumu, bet gan atzīstama par izdevumiem, kas saistīti ar dzīvokļu īpašnieku kopīpašumā esošās dzīvojamo māju apkalpojošās inženierkomunikāciju sistēmas uzturēšanu un ekspluatāciju, līdz ar to apmaksājama neatkarīgi no tā, vai siltumenerģija piegāde notiek atbildētājas atsevišķajā īpašumā (nedzīvojamā telpā) vai kopīpašumā esošajā daļā.

Minēto secinājumu apstiprina arī 2008.gada 9.decembrī pieņemtie Ministru kabineta noteikumi Nr.1013 „Kārtība, kādā dzīvokļa īpašnieks daudzdzīvokļu dzīvojamā mājā norēķinās par pakalpojumiem, kas saistīti ar dzīvokļa īpašuma lietošanu", kuru 18.punkts paredz, ja atsevišķajam īpašumam ir ierīkota autonoma apkure vai ja atsevišķā īpašumā nelieto centralizēti sagatavoto karsto ūdeni, īpašnieks maksā par mājas koplietošanas vajadzībām patērēto siltumenerģijas daļu, kas attiecināma uz atsevišķo īpašumu, atbilstoši siltumapgādes speciālista izstrādātam un ar pārvaldnieku saskaņotam aprēķinam, bet 34.punkts paredz, ka līdz šāda aprēķina izstrādei dzīvokļa īpašnieks maksā par mājas koplietošanas vajadzībām patērēto siltumenerģijas daļu, kas proporcionāla atsevišķā īpašuma kopējai platībai.

Likuma „Par dzīvokļu īpašumu", kas bija spēkā līdz 2010.gada 31.decembrim, 3.panta otrā daļa noteica, ka uz kopīpašumā esošo daudzdzīvokļu mājas daļu attiecināmi Civillikuma 1067. – 1072.panta noteikumi. Tāpat šobrīd spēkā esošā Dzīvokļa īpašuma likuma 2.panta trešā daļa noteic, ka attiecībā uz dzīvokļa īpašumu, ciktāl to nereglamentē šis likums, piemērojamas Civillikuma normas.

Savukārt Civillikuma 1071.pants noteic, ka uz kopējo lietu gulošās nastas, apgrūtinājumi un lietas uzturēšanai vajadzīgie izdevumi jānes kopīpašniekiem samērīgi ar viņu daļām.

Tādējādi tiesa atzīst, ka prasītāja pamatoti ir iekļāvusi atbildētājas rēķinos maksu par siltuma zudumiem, kas radušies kopīpašumā esošajā dzīvojamo māju apkalpojošajā inženierkomunikāciju sistēmā, jo, kā jau minēts iepriekš, atbildētājas pienākums ir segt dzīvojamās mājas pārvaldīšanas izdevumus, kas ietver arī izdevumus par dzīvokļu īpašnieku kopīpašumā esošās dzīvojamo māju apkalpojošās inženierkomunikāciju sistēmas uzturēšanu un ekspluatāciju. Savukārt minēto izdevumu aprēķina pamatotību atbildētāja nav apstrīdējusi.

Lietā pastāv strīds par siltumenerģijas pakalpojumu samaksu, jo atbildētājas ieskatā strīdus nedzīvojamā telpā nekad nebija un arī pašlaik nav uzstādīti sildelementi, kas saistīti ar mājas kopējo siltumapgādes sistēmu.

Judikatūrā vairakkārt ir pausta atziņa, ka siltumapgādes sistēma, kā funkcionāli nedalāma, ir uzskatāma par daudzdzīvokļu mājas kopīpašuma daļu, jo tā funkcionāli paredzēta visas mājas kopējai apsildīšanai un pilnībā kalpo mājas ekspluatācijai. Apkures sistēma daudzdzīvokļu mājā tiek būvēta un projektēta, kā vienota sistēma un tās elementu iztrūkums viennozīmīgi apdraud visas mājas apkures sistēmu.

Atbildētājai bija jārēķinās ar to, ka daudzdzīvokļu dzīvojamās mājas siltumapgādes sistēma ir kopīpašumā esošās ēkas nedalāma inženierietaise un uz to attiecināmi Civillikuma 1068.panta un 1069.panta nosacījumi, proti, visi kopīpašnieki samērā ar savu daļu, saņem visus labumus, kādus kopējā lieta dod, un tādā pašā mērā arī nes zaudējumus, kādi tai ceļas. Rīkoties ar kopīpašuma priekšmetu, kā kopumā, tā arī noteiktās atsevišķās daļās, drīkst tikai ar visu kopīpašnieku piekrišanu. Savukārt likums „Par dzīvokļa īpašumu" noteicis lēmuma pieņemšanai zināmu kopīpašnieku daļas akceptu.

Augstākās tiesas Senāts savā 2006.gada 20.decembra spriedumā lietā Nr. SKC-754 paudis atziņu, ka likums neparedz vienpusēji atteikties no saistību izpildes, bet saistība var izbeigties tikai tad, kad atslēgšanās no kopējās apkures sistēmas izdarīta atbilstoši normatīvo aktu prasībām.

No lietas materiāliem redzams, ka Tehniskās inventarizācijas lietā nedzīvojamās telpas Nr./numurs/ (frizētava) telpu grupas labiekārtojuma 9.1.punktā norādīta centrālā apkure. Lietas materiāliem nav pievienots strīdus nedzīvojamās telpas apkures sistēmas projekts. No lietas materiāliem pievienotā akta, kas sastādīts 2012.gada 7.februārī, redzams, ka telpā esošie radiatori un stāvvadi ir pieslēgti kopējai apkures sistēmai.

Lietas materiāliem nav pievienoti pierādījumi, ka nedzīvojamās telpas Nr./numurs/, /adrese/, apkures sistēmas rekonstrukcija notikusi saskaņā ar projektu un dzīvokļu īpašnieki devuši piekrišanu atslēgties no apkures sistēmas daudzdzīvokļu mājā. Atbildētājas patvaļīga atslēgšanās no sistēmas nevar būt pamats atbrīvošanai no samaksas par siltumenerģiju.

2008.gada 9.decembra MK noteikumu Nr.1013 „Kārtība, kādā dzīvokļa īpašnieks dzīvojamā mājā norēķinās par pakalpojumiem, kas saistīti ar dzīvokļa īpašuma lietošanu" 2.punktā noteikts, ka noteikumi piemērojami līdz dienai, kamēr dzīvokļu īpašnieku sabiedrība vai ar dzīvokļu īpašnieku savstarpēju līgumu pilnvarota persona pārņem dzīvojamās mājas pārvaldīšanas tiesības un dzīvokļu īpašnieki nav savstarpēji vienojušies par to, kā tiek noteikta katra īpašnieka apmaksājamā daļa par saņemto pakalpojumu un tā sniegšanas kārtību. Savukārt 17.1 punktā noteikts, ka par pakalpojumu, kas nav mērāms, vai kura patēriņa noteikšanai nav uzstādīti skaitītāji, aprēķinu veic proporcionāli atsevišķa īpašuma kopējai platībai.

No minētā secināms, ka tiesa nav ieguvusi pierādījumus atbildētājas pārstāvja apgalvojumam, ka atbildētājai nav jāmaksā par siltumenerģijas pakalpojumu, jo viņa to nesaņem.

Likumdevējs ir noteicis, ka dzīvokļa īpašnieku kopsapulce lemj par mājas pārvaldīšanu un apsaimniekošanu, lai izslēgtu kāda viena kopīpašnieka rīcību, vai arī pilnīgu bezdarbību. Līdz ar to, katram dzīvokļa īpašniekam, kurš ietilpst dzīvokļu īpašnieku kopumā,

jārēķinās ar kopības lēmumiem.

Jautājumā par kopīpašumā esošās dzīvojamās mājas pārvaldīšanu un apsaimniekošanu, likumdevējs ir piešķīris plašas pilnvaras tieši dzīvokļu īpašnieku kopsapulcei, jo dzīvojamās mājas pārvaldīšanu un apsaimniekošanu nodrošināt ir tikai pašu dzīvokļu īpašnieku pienākums, kas izriet arī no likuma ``Par dzīvokļa īpašumu`` 8.panta.

Minētā likuma 27.[1] panta 1.daļā noteikts, ka par daudzdzīvokļu mājas kopīpašumā esošās daļas pārvaldīšanu un apsaimniekošanu lemj mājas dzīvokļu īpašnieku kopsapulce, savukārt minētā likuma 27.[2] panta 2.daļā noteikta tās kompetence – noteikt maksu par kopīpašumā esošās daļas pārvaldīšanu un apsaimniekošanu, apstiprināt dzīvokļu īpašnieku un apsaimniekošanas uzņēmējsabiedrības līgumu, lemt par apkures sezonas uzsākšanu un izbeigšanu, lemt par līdzekļu uzkrāšanu un izlietošanu kapitālajam remontam, kā arī izlemt citus jautājumus, kuri saistīti ar kopīpašumā esošās daļas pārvaldīšanu.

No lietas materiāliem redzams, ka minēto jautājuma risinājumam, tikušas sasauktas vairākas dzīvokļu īpašnieku kopsapulces.

Civillikuma 1.pantā nostiprināts labas ticības princips, saskaņā ar kuru personai var tikt liegta subjektīvo tiesību izlietošana vai subjektīvo pienākumu izpilde, ja izrādās, ka otras puses pretējās intereses saskaņā ar likuma mērķi un konkrētās lietas apstākļiem ir atzīstams par svarīgākām (Labas ticības princips mūsdienu Latvijas civiltiesībās, Dr. iur. K.Balodis „Jurista Vārds"`, 2002.gada 3.decembris, izlaidums Nr.24), proti, atbildētājai, kā nedzīvojamās telpas īpašniecei, atbilstoši speciālā likuma jēgai ir ne tikai šajā likumā paredzētās tiesības, bet arī pienākums, tai skaitā piedalīties dzīvojamās mājas uzturēšanā, vajadzīgo izdevumu segšanā.

Tiesa secina, ka šajā gadījumā, izskatot strīdu, ir konstatēta siltumenerģijas pakalpojuma sniegšana, lietus kanalizācijas pieslēguma remonts, kā arī apsaimniekošanas maksas un siltumenerģijas pakalpojuma samaksas pieprasījuma pamats un tā tiesiskums.

Prasītāja lūdzis piedzīt no atbildētājas pamatparādu euro 1363,96 par laika posmu no 2009.gada 1.marta līdz 2014.gada 30.aprīlim.

Tiesas ieskatā, ņemot vērā iepriekš minēto, atbildētājai ir pienākums veikt samaksu prasītājai par nepieciešamajiem izdevumiem, kas saistīti ar daudzdzīvokļu mājas /adrese/,nedzīvojamās telpas Nr. /numurs/ kopīpašumā esošās daļas pārvaldīšanu un apsaimniekošanu un saņemtajiem komunālajiem pakalpojumiem neatkarīgi no tā, vai viņa ir vai nav noslēgusi attiecīgu līgumu. Pienākums norēķināties par sniegtajiem pakalpojumiem dzīvojamās mājas uzturēšanā un apsaimniekošanā pastāv uz likuma pamata, un dzīvojamās mājas uzturēšanas un apsaimniekošanas līguma neesamība vai spēkā neesamība nemaina dzīvokļa īpašnieka pienākumu piedalīties dzīvojamās mājas uzturēšanā un apsaimniekošanā un veikt maksājumus par sniegtajiem pakalpojumiem.

Lietā nav iegūti pierādījumi, ka /pers. A/ regulāri un pilnā apmērā būtu veikusi maksājumus par nepieciešamajiem izdevumiem saistībā ar daudzdzīvokļu mājas kopīpašumā esošās daļas pārvaldīšanu un uzturēšanu un komunālajiem pakalpojumiem.

No lietas materiāliem pievienotā komunālo pakalpojumu un apsaimniekošanas izdevumu aprēķina redzams, ka atbildētājas parāds par apsaimniekošanas un komunālajiem pakalpojumiem par laika periodu no 2009.gada 1.marta līdz 2014.gada 30.aprīlim sastāda euro 1363,96.

Tiesa atzīst par pierādītu saistību neizpildi no atbildētājas puses, tādējādi prasība šādā apmērā ir atzīstama par pamatotu un apmierināmu.

Prasītājs lūdz piedzīt līgumsodu euro 1127,73 apmērā par laika posmu no 2019.gada 1.marta līdz 2013.gada 31.decembrim.

Tiesa konstatē, ka lietā pastāv strīds par līgumsoda apmēru.

Saskaņā ar Civillikuma 1716.pantu līgumsods ir pametums, ko kāda persona uzņemas ciest sakarā ar savu saistību tajā gadījumā, ja viņa šo saistību neizpildītu vai neizpildītu pienācīgi. Atbilstoši Civillikuma 1720.pantam kreditors var prasīt kā līgumsodu, tā arī līguma izpildīšanu, ja tieši tā bijis norunāts; ja līgumsods bijis norunāts ne tik daudz par neizpildīšanu vispār, kā par neizpildīšanu īstā laikā.

Apsaimniekošanas līguma 3.4.punktā pielīgts, ka maksājumu kavējumu gadījumos par katru nokavēto dienu maksājams līgumsods 0,1% apmērā no kopējās summas mēnesī.

No līgumsoda aprēķina redzams, ka prasītāja aprēķinājusi līgumsodu euro 1127,73 apmērā par laika posmu no 2019.gada 1.marta līdz 2013.gada 31.decembrim.

Atbildētāja, neatzīstot prasību daļā par līgumsoda euro 1127,73 piedziņu, norādījusi, ka prasītājas pieprasītais līgumsods ir nesamērīgs.

Civillikumā nav noteikti strikti kritēji līgumsoda samazināšanai, taču judikatūrā, kas izveidojusies ar Senāta 2004.gada 22.septembra spriedumu lietā Nr.SKC-441, Senāta 2005.gada 26.janvāra spriedumu lietā Nr.SKC-48, Senāta 2007.gada 20.jūnija lēmumu lietā Nr.SPC-43, Senāta 2008.gada 14.maija spriedumu lietā Nr.SKC-212, Senāta 2010.gada 21.aprīļa spriedumu lietā Nr.SKC-113, Senāts atzinis, ka jautājums par līgumsoda samērīgumu un taisnīgumu konkrētos apstākļos izlemjams pēc tiesas ieskata saskaņā ar Civilprocesa likuma 5.pantā norādīto taisnības apziņu un vispārējiem tiesību principiem.

Šāds viedoklis ir guvis atspoguļojumu arī Civillikuma 1724.[1]pantā, kurā noteikts, ka līgumsoda cietējs var lūgt samazināt pieprasīto līgumsodu līdz saprātīgam apmēram, ja tas ir pārmērīgs, salīdzinot ar neizpildīšanas vai nepienācīgas izpildīšanas radīto zaudējumu vai ņemot vērā citus apstākļus.

Ņemot vērā iepriekš minēto, tiesa atzīst, ka tiesai ir tiesības izvērtēt līgumsoda samērīgumu. Arī juridiskajā literatūrā norādīts, ka tiesai

taisnīguma nodrošināšanas nolūkā ir tiesības vērtēt līgumsoda samērīgumu neatkarīgi no tā, vai atbildētājs ir norādījis uz līgumsoda pārmērīgi lielo apmēru *(K.Torgāns. Līgumu un deliktu tiesību problēmas. Rīga: Tiesu namu aģentūra, 2013, lpp. 171).*

Tādējādi, lemjot jautājumu par līgumsoda piedziņu,tiesa vērtē prasītājas aprēķinātā līgumsoda euro 1127,73 samērīgumu attiecībā pret pamatparādu euro 1363,96.

Līgumsods Civillikuma izpratnē nav līdzeklis, ar kura palīdzību kreditors ir tiesīgs iedzīvoties uz parādnieka rēķina, kā arī līgumsods nedrīkst būt paverdzinošs vai nesamērīgi liels. Vērtējot līgumsoda proporcionalitāti, jāvadās no samērīguma kritērija, ievērojot, ka „pie samērīguma noteikšanas jāņem vērā visas kreditora intereses un parādnieka spējas" *(K.Torgāns. Civillikuma komentāri. Saistību tiesības. Rīga, 2002, lpp. 225).*

Tiesa atzīst, ka līgumsods 0,1% apmērā no kavēto maksājumu summas par katru nokavēto maksājuma dienu, kas gadā ir 36,5%, ir pārmērīgs.

Lai arī Civillikums neaizliedz līgumsoda noteikšanu procentuālā izteiksmē, ir jābūt tā saprātīgām robežām, kuru noteikšana attiecīgos ekstremālos gadījumos kļūst par tiesas kompetenci, lietojot par mērauklu taisnīguma un samērīguma principu *(K.Torgāns. Līgumu un deliktu tiesību problēmas. Rīga: Tiesu namu aģentūra, 2013, lpp. 163).*

Tiesas ieskatā, lai izskatāmajā lietā līgumsods nodrošinātu prasītājas zaudējumu atlīdzību, ko veido izmaksas par parāda administrēšanu un tiesvedības procesa realizēšanu, kopējais līgumsoda apmērs samazināms līdz Ls 136,40, t.i., 10% no pamatparāda summas.

Tādējādi tiesa atzīst, ka no atbildētājas par labu prasītājai piedzenams līgumsods euro 136,40 par laika posmu no 2009.gada 1.marta līdz 2013.gada 31.decembrim, savukārt prasība daļā par līgumsoda Ls 991,33 piedziņu ir noraidāma.

Atbildētāja ir cēlusi pretprasību pret prasītāju dzīvokļu kooperatīvo sabiedrību „Bāka 2" par Dzīvojamās mājas pārvaldīšanas un apsaimniekošanas līguma atzīšanu par spēkā neesošu kopš 2008.gada 24.aprīļa.

Tiesa atzīst, ka Dzīvojamās mājas pārvaldīšanas un apsaimniekošanas līgums ir uzskatāms par divpusēju tiesisku darījumu starp atbildētāju un dzīvojamās mājas /adrese/, dzīvokļu īpašniekiem, jo darījuma dalībnieki līgumiskā formā ir savstarpēji vienojušies par tiesisku attiecību nodibināšanu atbilstoši Civillikuma 1511.pantā norādītajam. Ievērojot līguma priekšmetu, t.i., dzīvojamās mājas pārvaldīšana un apsaimniekošana, secināms, ka līgums vienlaikus ir atzīstams par daudzdzīvokļu dzīvojamās mājas dzīvokļu īpašnieku līguma formā izteiktu lēmumu par daudzdzīvokļu mājas kopīpašumā esošās daļas pārvaldīšanu un apsaimniekošanu likuma „Par dzīvokļa īpašumu" (spēkā līdz 2010.gada 31.decembrim) izpratnē.

Kā norādīts juridiskajā literatūrā, tad nenoliedzami, ka prasītājs pats izvēlas personas, pret kurām celt prasību vai pretprasību, jo Civilprocesā darbojas dispozivitātes princips, saskaņā ar kuru persona ir tiesīga izmantot prasības tiesības pēc saviem subjektīviem ieskatiem, t.i., pusei pašai jāizlemj, vai tā vēlas un vai tai ir vajadzība vērsties tiesā, vai turpretim labāk paciest tiesību traucējumu *(sk., Civilprocesa likuma komentāri. Trešais papildinātais izdevums. Autoru kolektīvs. Prof. K.Torgāna vispārīgā zinātniskā redakcijā. Rīga: Tiesu nama aģentūra, 2006,214.lpp.)*, tomēr ceļot prasību par līguma atzīšanu par spēkā neesošu tikai pret vienu tā slēdzēju pusi, prasītājai jārēķinās ar prasības noraidīšanas iespēju.

Civillikuma 1404.pants noteic, ka katrā tiesiskā darījumā jāņem vērā dalībnieki, priekšmets, gribas izteikums, sastāvdaļas un forma. No minētā izriet, ka tiesai nav pamata atzīt par spēkā neesošu līgumu, kas noslēgts starp divām tā slēdzējām pusēm, tikai tādēļ, ka to lūdz prasītāja, kura ir izvēlējusies celt prasību tikai pret vienu no līguma dalībniekiem.

Kā redzams no apstrīdētā līguma satura, tad līgumu ar prasītāju dzīvokļu kooperatīvo sabiedrību „Bāka 2" ir slēguši daudzdzīvokļu dzīvojamās mājas /adrese/, dzīvokļu īpašnieki par jautājumiem, kas attiecināmi uz daudzdzīvokļu mājas kopīpašumā esošas daļas pārvaldīšanu un apsaimniekošanu, atbilstoši likuma „Par dzīvokļa īpašumu" 27.^{1} panta pirmajai daļai, kas noteic, ka par daudzdzīvokļu mājas kopīpašumā esošās daļas pārvaldīšanu un apsaimniekošanu lemj tikai daudzdzīvokļu mājas dzīvokļu īpašnieku kopsapulce. Atbildētāja ir cēlusi pretprasību pret dzīvokļu kooperatīvo sabiedrību „Bāka 2", kas kā apsaimniekotājs nenes atbildību par dzīvokļu īpašnieku pieņemtajiem lēmumiem. Ņemot vērā, ka prasība nav celta pret dzīvokļu īpašniekiem, tad tiesa konstatē, ka tā ir bez pamata un tādēļ noraidāma.

Lai gan ņemot vērā iepriekš norādītos secinājumus, nav nozīmes pārējo atbildētājas argumentu analīzei attiecībā uz prasību daļā par līguma atzīšanu par spēkā neesošu, tiesa tomēr norāda, ka nav pamatots iebildums, ka parakstot apsaimniekošanas līgumu, notikusi atbildētājas faktiska maldība, jo prasītāja uzņēmās pārvaldīt dzīvojamo māju ne tikai bez kopīpašnieku uzdevuma, bet arī bez pietiekošā pilnvarojuma no saviem biedriem, tātad darīja to prettiesiski.

Izvērtējot atbildētājas šos argumentus pretprasības pamatojumam, tiesa atzīst, ka tie nav pamatoti un ir formāli, un tiesa nekonstatē apstākļus, kuru dēļ darījums būtu atzīstams par spēkā neesošu.

Ar lietas materiāliem pierādīts, ka 2008.gada 24.aprīlī notika dzīvojamās mājas īpašnieku kopsapulce, kuras norise tika fiksēta protokolā. Minētajā sapulcē Dzīvojamās mājas dzīvokļu īpašnieki pieņēma lēmumu pārņemt pārvaldīšanā dzīvojamo māju, tai funkcionāli nepieciešamo zemes gabalu, kā arī dzīvojamās mājas neprivatizēto daļu, un pilnvarot prasītāju pārņemt Dzīvojamās mājas, tai funkcionāli nepieciešamā zemes gabala, kā arī Dzīvojamās mājas neprivatizētās daļas pārvaldīšanas tiesības.

Tiesa pievienojas prasītājas viedoklim, ka līguma atzīšana par spēkā neesošu, balstoties uz faktu, ka tas noslēgts 2008.gada 24.aprīlī, bet Dzīvojamā māja prasītājai nodota tikai 2009.gada 1.februārī, nav pamatota. Tiesa konstatē, ka 2008.gada 10.jūnijā prasītāja Rīgas domes īpašuma departamentam iesniedza vēstuli Nr.08/97 par mājas pārņemšanu, bet tikai 2008.gada 25.augustā ar Rīgas domes priekšsēdētāja rīkojumu Nr.510-r „Par nekustamā īpašumā /adrese/, nodošanu pārvaldīšanā DzīKS „Bāka-2"""

dzīvojamā māja tika nodota pārvaldīšanā prasītājai un tika noteikts, ka visi nepieciešamie dokumenti dzīvojamās mājas iepriekšējam apsaimniekotājam prasītājai jānodod desmit dienu laikā. 2008.gada 14.janvārī tika parakstīts akts par dzīvojamās mājas nodošanu pārvaldīšanā prasītājai. Faktiskā dzīvojamās mājas nodošana, saskaņā ar minēto aktu notika 2009.gada 1.februārī.

Tāpat ar lietas materiāliem pierādīts, ka 2008.gada 16.jūnijā norisinājās dzīvokļu kooperatīvās sabiedrības ,,Bāka-2" biedru kopsapulce, kurā nolemts pievienot prasītājai dzīvojamo māju /adrese/.

Atbildētāja minēto kopsapulces lēmumu likumā paredzētajā kārtībā nav apstrīdējusi.

Tādēļ tiesas ieskatā atbildētājas paskaidrojumos izteiktie argumenti ir bezpriekšmetiski, jo nav saistīti ar attiecīgas prasības celšanu par kopsapulces lēmuma atzīšanu par spēkā neesošu.

Pastāvot šādiem apstākļiem pretprasība daļā par darījuma atzīšanu par spēkā neesošu atzīstama par nepamatotu.

Atbildētāja pretprasībā lūdz piedzīt no prasītājas zaudējumus, kas uz pretprasības pieteikuma papildināju iesniegšanas laiku 2014.gada 16.maijā sastāda euro 13 174,07.

Civillikuma 1770.pantā noteikts, ka ar zaudējumu jāsaprot katrs mantiski novērtējams pametums. Minētās tiesību normas izpratnē ar jēdzienu „zaudējums" saprot jebkādu mantas samazinājumu, zudumu vai bojājumu, kā arī citas mantiski novērtējamas tiesību aizskāruma sekas, tostarp – peļņas atrāvumu, kā to noteic Civillikuma 1772.pants.

Civillikuma 1775.pantā ir noteikts, ka katrs zaudējums, kas nav nejaušs, ir jāatlīdzina. Civillikuma 1779.pants noteic, ka katram ir pienākums atlīdzināt zaudējumus, ko viņš ar savu darbību vai bezdarbību nodarījis.

Mūsdienu tiesību teorijā atzīts, ka zaudējumu atlīdzības pienākums iestājas tad, kad vienlaicīgi pastāv šādi priekšnoteikumi jeb atlīdzības pamati: 1) tiesību aizskārēja neattaisnojama darbība, kas attiecīgos gadījumos ietver arī novērtējumu no vainojamības viedokļa; 2) zaudējumu esamība; 3) cēloniskais sakars starp zaudējumiem un neatļauto darbību (*K.Torgāns. Saistību tiesības I daļa. Rīga, 2006, 209.lpp.*).

Lai gan tiesa nav konstatējusi atbildētāja prettiesisku faktisko rīcību (bezdarbību), tā tomēr vērtē prasītāju tiesības uz atlīdzinājuma – mantiskā zaudējuma euro 13 174,07 saņemšanu, pārbaudot pārējo atlīdzinājuma piešķiršanai nepieciešamo priekšnosacījumu pastāvēšanu, proti, zaudējumu esamību un cēlonisko sakaru.

Tiesa atzīst, ka prasītājiem bija jānorāda konkrēts mantisko zaudējumu apmērs un jāiesniedz attiecīgi pierādījumi. Tātad lietās, kurās prasītājs prasa atlīdzinājumu par mantiskiem zaudējumiem, prasītāja pienākums ir pierādīt zaudējumu apmēru.

Tātad pierādīšanas nasta prasījumos par materiālo zaudējumu atlīdzināšanu gulstas uz personām, kuras izvirzījušas prasījumu par atlīdzinājumu. Turklāt mantiskie zaudējumi nevar tikt noteikti aptuveni vai kādas summas robežās, jo materiālo zaudējumu apmērs ir noteicams konkrētās naudas vienībās.

Atrautās peļņas institūta mērķis ir atlīdzināt cietušajam to, ko viņš noteikti būtu saņēmis, ja prettiesiskā rīcība nebūtu notikusi jeb novērst tās kaitīgās sekas, ko prettiesiskā rīcība noteikti nodarītu cietušā mantai nākotnē.

Zaudējumus, kas izpaužas kā sagaidāmās peļņas atrāvums, aprēķina, ievērojot Civillikuma 1787.pantu.

Civillikuma 1787.pants noteic, ka, aprēķinot atrauto peļņu, nav jāņem par pamatu tikai varbūtības, bet nedrīkst būt šaubu vai vismaz jābūt pierādītam līdz tiesisku pierādījumu ticamības pakāpei, ka šāds zaudējums cēlies no tās darbības vai bezdarbības, ar ko zaudējums nodarīts.

Lai gan ne vienmēr iespējams un nepieciešams noteikt precīzu atrautās peļņas apmēru, likums nepieļauj apmierināt prasījumu par atrauto peļņu, pamatojoties uz spekulācijām par atrautās peļņas esamību un apmēru *(Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2009.gada 2.aprīļa sprieduma lietā Nr.SKA-94/2009 12.punkts)*.

Tiesa konstatē, ka atbildētāja atrauto peļņu ir aprēķinājusi kā trešās personas SIA „VAIU" negūto peļņu.

Pastāvot apstākļiem, ka nav konstatēta prasītājas prettiesiska rīcība un atbildētājai nodarītā zaudējuma apmērs nav pierādīts, pretprasība daļā par zaudējumu piedziņu ir noraidāma. Tādejādi, vērtējot šos prasījumus, tiesa atzīst par nepierādītu zaudējumu (negūtās peļņas) esamību euro 8802,47, gan kopējo zaudējumu euro 13 174,07 apmērā.

Tiesa, balstoties uz faktisko apstākļu pārbaudi un pierādījumu izvērtējumu to kopumā, nākusi pie secinājuma, ka nav nodibināts pietiekams pamats pretprasības apmierināšanai, tādēļ pretprasība kopumā ir noraidāma.

Civilprocesa likuma 195.pantā noteikts, ka taisot spriedumu par naudas summas piedziņu, tiesa tā rezolutīvajā daļā norāda prasījuma veidu un piedzenamo summu, atsevišķi uzrādot galveno parādu un procentus, laiku, par kādu procenti piespriesti, kā arī prasītāja tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai) saņemt procentus, minot arī to apmēru.

Tiesa atzīst, ka saskaņā ar Civilprocesa likuma 195.pantu prasītājai nosakāma tiesība saņemt 6 procenti gadā no piedzītās parāda summas līdz sprieduma izpildei.

Civilprocesa likuma 41.panta pirmā daļa noteic, ka pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus.Tādejādi no atbildētājas prasītājas labā ir piedzenama samaksātā valsts nodeva euro 205,76 apmērā un ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi euro 4,70 euro apmērā (lietas 41.,42.lapa).

Ievērojot to, ka ir noraidīta atbildētājas pretprasība, samaksātā valsts nodeva euro 745,04 apmērā (2.sējuma lietas 33., 159.lapa,3.sējuma lietas 8.lapa), saskaņā ar Civilprocesa likuma 41.panta pirmo daļu, nav atlīdzināma.

Tāpat no atbildētājas saskaņā ar Civilprocesa likuma 42.panta pirmo daļu, valsts labā piedzenami nesamaksātie ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi, kas uz lietas izskatīšanas dienu to nesamaksātajā apmērā sastāda euro 18,40 apmērā (lietas 2.lapa).

Prasītājas pārstāvis lūdz piedzīt no atbildētājas ar lietas vešanu saistītos izdevumus.

Civilprocesa likuma 44.pants nosaka kārtību, kādā atlīdzināmi ar lietas vešanu saistītie izdevumi, kuros ietilpst arī izdevumi advokāta palīdzības apmaksai.

Satversmes 92.pants noteic, ka ikvienam ir tiesības uz advokāta palīdzību.

Ar lietas materiāliem ir pierādīts, ka prasītāja izmantojusi advokāta palīdzību, par ko liecina zvērinātam advokātam Raivo Sjademem izsniegtais orderis Nr.58069 (1.sējuma lietas 115.lapa).

Prasītāja iesniegusi lietā kvītis, kuras apliecina, ka prasītājai ir radušies ar lietas vešanu saistīti izdevumi advokāta palīdzības apmaksai kopā Ls 1 089. Samaksas veikšanu zvērinātam advokātam Raivo Sjademem par juridiskās palīdzības sniegšanu prasītājai apliecina 2013.gada 15.marta rēķins Nr.20130315-1(I sējuma lietas 100.lapa) un 2013.gada 19.marta maksājuma uzdevums Nr.149 (I sējuma lietas 101.lapa), 2013.gada 15.maija rēķins Nr.20130515-1(I sējuma lietas 143.lapa) un 2013.gada 16.maija maksājuma uzdevums Nr.279 (I sējuma lietas 144.lapa), 2013.gada 21.augusta rēķins Nr.20130821-1(I sējuma lietas 221.lapa) un 2013.gada 29.augusta maksājuma uzdevums Nr.520 (I sējuma lietas 222.lapa), 2013.gada 18.septembra rēķins Nr.20130918-1 (II sējuma lietas 16.lapa) un 2013.gada 26.septembra maksājuma uzdevums Nr.570 (II sējuma lietas 17.lapa), 2013.gada 19.septembra rēķins Nr.20130919-2 (II sējuma lietas 18.lapa) un 2013.gada 26.septembra maksājuma uzdevums Nr.569 (II sējuma lietas 19.lapa).

Civilprocesa likuma 44.panta otrā daļa noteic, ka ar lietas vešanu saistītos izdevumus piespriež no atbildētāja par labu prasītājam, ja viņa prasījums ir apmierināts pilnīgi vai daļēji, kā arī tad, ja prasītājs neuztur savus prasījumus sakarā ar to, ka atbildētājs tos pēc prasības iesniegšanas labprātīgi apmierinājis.

Civilprocesa likuma 44.panta pirmās daļas 1.punkts paredz, ka ar lietas vešanu saistītie izdevumi, proti, izdevumi advokāta palīdzības samaksai ir atlīdzināmi noteiktos apmēros.

Civilprocesa likuma 44.panta pirmās daļas 1.punkta a) apakšpunkts noteic, ka atlīdzināmie izdevumi advokāta palīdzības samaksai prasībās, kurām ir mantisks raksturs un kurās prasības summa nepārsniedz *euro* 8500, atlīdzināmi to faktiskajā apmērā, tomēr ne vairāk par 30 % no prasījuma apmierinātās daļas.

Savukārt, Civilprocesa likuma 44.panta ceturtā daļa noteic, ka ja prasība ir izskatīta tikai pirmās instances tiesā, atlīdzināmie izdevumi advokāta palīdzības samaksai nedrīkst pārsniegt 50 procentus no šā panta pirmajā daļā noteiktā maksimālā atlīdzības apmēra.

Tādejādi no atbildētājas par labu prasītājai piedzenami ar lietas vešanu saistītie izdevumi par advokāta palīdzību *euro* 225,05 (*euro* 1 500,36 x 30% = *euro* 450,12 x 50% = *euro* 225,05).

Tāpat Civilprocesa likuma 42.panta otrā daļa nosaka, ja prasību noraida, tiesas izdevumi, kas nav samaksāti iepriekš, piespriežami no prasītāja valsts ienākumos. Līdz ar to, no atbildētājas par labu valstij piespriežami arī iepriekš nesamaksātie tiesas izdevumi – ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi, tas ir, ar tiesas pavēstu piegādāšanu un izsniegšanu saistītie izdevumi euro 18,40 apmērā un nesamaksātā valsts nodeva euro 19,29 [(1500,36 x 15% =225,05)-205,76]

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 204.[1]pantu atbildētājai nosakāms 10 dienu termiņš sprieduma labprātīgai izpildei.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 8., 41., 96., 97., 193., 195., 204.[1], 250.[26] pantu, tiesa

n o s p r i e d a

prasību apmierināt daļēji.

Piedzīt no /pers. A/ personas kods /personas kods/, **par labu dzīvokļu īpašnieku kooperatīvajai sabiedrībai „Bāka 2”**, reģistrācijas numurs 40003095412, pamatparādu *euro* 1363,96 apmērā, līgumsodu euro 136,40, valsts nodevu euro 205,76, ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus euro 4,70 un ar lietas vešanu saistītos izdevumus euro 225,05, **kopā euro 1 815,87 (viens tūkstotis astoņi simti piecpadsmit euro 87 centi) .**

Noraidīt prasību daļā par līgumsoda piedziņu 991,33 euro apmērā.

Noteiktdzīvokļu īpašnieku kooperatīvajai sabiedrībai „Bāka 2”, reģistrācijas numurs 40003095412, tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei **saņemt 6% (sešus procentus) gadā** no piedzītās un nesamaksātās pamatparāda summas.

Pretprasību pardzīvojamās mājas pārvaldīšanas un apsaimniekošanas līguma atzīšanu par spēkā neesošu un zaudējumu euro 13 174,07 piedziņu **noraidīt.**

Piedzīt no /pers. A/ personas kods /personas kods/, **par labu valstij** ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus **euro 18,40** (astoņpadsmit euro 40 centi).

Maksājumu veikt: Saņēmējs: Tiesu administrācija, konts LV51TREL2190458019000, NMR 90001672316, saņēmēja banka: Valsts kase, kods TRELLV22, iemaksas mērķis: 21499 ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi, kā arī dati lietas identificēšanai (atbildētāja vārds un uzvārds).

Piedzīt no /pers. A/ personas kods /personas kods/, **par labu valstij** nenomaksāto valsts nodevu **19,29 euro**.

Maksājumu veikt: Saņēmējs: Tiesu administrācija, konts LV51TREL2190458019000, NMR 90001672316, saņēmēja banka: Valsts kase, kods TRELLV22, iemaksas mērķis: 21499 ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi, kā arī dati lietas identificēšanai (atbildētāja vārds un uzvārds).

Sprieduma labprātīgai izpildei daļā par ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumu piedziņu noteikt termiņu - 10 dienas no sprieduma spēkā stāšanās, maksājumu apliecinošu dokumentu iesniegt Rīgas rajona tiesā.

Spriedumu var pārsūdzēt apelācijas kārtībā Rīgas apgabaltiesā tiesā 20 dienu laikā no pilna sprieduma sastādīšanas dienas, apelācijas sūdzību iesniedzot Rīgas rajona tiesā.

Tiesnese O.Blūmfelde

Pilns sprieduma teksts sastādīts 2014.gada 30.jūlijā